

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

17 august 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 aprilie 2016, în cauza penală în privința lui

*Popovici Vladimir Gheorghe, născut
la 22.04.1960, originar și locuitor în or.
Ungheni, str. Humulești 35,*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 19.05.2014 - 21.10.2015;

Instanța de apel: 12.11.2015 - 27.04.2016;

Instanța de recurs: 18.07.2016-17.08.2016,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 21 octombrie 2015, Popovici Vladimir a fost achitat de sub învinuirea adusă în baza art. 328 alin. (1) Cod penal pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Popovici Vladimir a fost învinuit de organul de urmărire penală de faptul că, deținînd funcția de medic anesteziolog-reanimator din cadrul IMSP Spitalul Raional Ungheni, fiind numit prin ordinul nr.60 din 02.08.2011, fiind persoană publică, a comis o faptă prejudiciabilă prevăzută de legea penală și pasibilă de pedeapsă penală în următoarele circumstanțe.

La 16.10.2013, aflîndu-se în serviciul de gardă din cadrul Spitalului Raional Ungheni în calitate de reanimator, contrar prevederilor ordinului IMSP SR Ungheni nr.132 din 01.10.2012 cu privire la numirea persoanelor cu dreptul de examinare medicală a stării de ebrietate și a naturii ei și a ordinului nr.80 din 20.03.2009 cu privire la recoltarea și analiza probelor biologice pentru stabilirea alcoolemiei, consumului de droguri și alte substanțe psihotrope, de medicamente cu efecte similare acestora, fără a avea dreptul de examinare medicală în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, a efectuat examinarea medicală a lui Miron Emil, constatînd în procesul-verbal al examinării medicale cu nr.45 din

06.10.2013 precum că, ultimul se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, iar ulterior ultimului i-au fost prelevate probe sangvine. Urmare a prelevării probelor sangvine, eprubetele sigilate au dispărut fără a se cunoaște locul aflării lor ceea ce a dus la cauzarea daunelor în proporții considerabile intereselor publice manifestate prin neatragerea la răspundere penală a lui Miron Emil pentru conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

3. Nefiind de acord cu sentința procurorul a declarat apel solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Popovici Vladimir să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.328 alin.(1) Cod penal la amendă în mărime de 400 unități convenționale, ce constituie 8000 lei, cu privarea de dreptul de a exercita activitatea în medicină pe un termen de 2 ani.

În motivarea cererii a invocat că:

- sentința este neîntemeiată și lipsită de careva motivare ce ar dezvinovăți inculpatul, iar reieșind din aceste circumstanțe toate probele care s-au prezentat judecății pot fi admise și puse la baza învinuirii și stabilirii pedepsei;

- au fost probate urmările prejudiciabile și legătura cauzală în urma depășirii atribuțiilor de serviciu de către inculpat și lipsa unei responsabilități de a transmite sîngele către Aparu Galina, ca medic de gardă, ceea ce a dus la neatragerea la răspundere penală a lui Miron Emil pe faptul conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică;

- în ședința de judecată s-a constatat că la 06.10.2013 au fost cîțiva medici de gardă, inclusiv și Popovici Vladimir, însă nu toți erau abilitați cu dreptul de a efectua testarea alcoolscoptică și de a supraveghea prelevarea probelor biologice. Totodată, Aparu Galina nici nu putea fizic să supravegheze prelevarea probelor biologice, deoarece fapta a avut loc după orele 17.00, adică în afara orelor de serviciu, de aceea argumentele primei instanțe sunt neargumentate;

- urmărirea penală a fost efectuată în privința lui Popovici Vladimir, iar Iachimovschi Nicolae a fost audiat în calitate de martor, cauza fiind investigată sub prisma depășirii atribuțiilor de serviciu și nu a sustragerii probelor sangvine, de aceea investigarea contribuirii lui Iachimovschi Nicolae la dispariția probelor nu a fost relevantă, aceiași situație se referă și la colaboratorul de poliție Melnic Alexandru;

- prima instanță eronat a apreciat faptul că organul de urmărire penală trebuia să prezinte careva împrejurări precum că Popovici Vladimir a avut careva interes pentru ca probele prelevate de la Miron Emil să dispară, or instanța greșit a apreciat obiectul investigației pe care l-a avut acuzatorul de stat, cu atît mai mult că, ca semn obligatoriu în dispoziția art.328 alin.(1) Cod penal nu este prevăzut interesul material sau personal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 aprilie 2016, a fost admis apelul procurorului, casată sentința, rejudecată cauza și

pronunțată o nouă hotărîre prin care Popovici Vladimir a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 328 alin. (1) Cod penal la amendă de 400 unități convenționale, ce constituie 8000 lei, cu privarea de dreptul de a exercita activitatea în medicină pe un termen de 2 (doi) ani.

4.1. Instanța de apel efectuînd o cercetare amplă a probelor administrate în cauză, a conchis asupra netemeinicii concluziei instanței de fond, ori la adoptarea soluției, prima instanță a dat o apreciere unilaterală aspectelor de fapt a cauzei, iar ca rezultat a constatat greșit aspectele de drept, ce au dus la emiterea pe caz a unei soluții neîntemeiate și eronate, ignorînd totalmente întregul ansamblu probant, ce denotă cu certitudine elementele infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal în acțiunile lui Popovici Vladimir.

Vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii încriminate este dovedită și prin probele administrate la cauza penală, cercetate în instanța de fond și verificate suplimentar în instanța de apel:

- raportul din 04.12.2013 cu copia extraselor din registru de înregistrare a proceselor-verbale examinării medicale de constatare a faptului a alcoolului, stării de ebrietate și natura ei (f.d.2-4):

- raportul din 04.12.2013 prin care Aparu Galina a declarat că eprubetele de sînge pentru determinarea alcoolului ale lui Miron Emil, colectate la 06.10.2013 nu au fost aduse în biroul său în frigider, pentru a fi transmise la Dispensarul narcologic republican or. Chișinău (f.d.5);

- îndreptarea pe numele lui Miron Emil din 06.10.2013, pentru examinarea medicală în vederea stabilirii stării de ebrietate și natura ei (f.d.6);

- procesul-verbal nr.45 din 06.10.2013 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și natura în privința lui Miron Emil, în care este concluzia - stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat (f.d.7-10);

- procesul-verbal de reținere și aducerea vehiculului condus de Miron Emil, la parcare specială din 06.10.2013 (f.d. 11);

- procesul-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică din 06.10.2013, persoana supusă testării Miron Emil (f.d.12-13);

- procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor din 06.10.2013 (f.d.14);

- ordonanța de ridicare din 06.10.2013 - automobilul VAZ-21063 cu nr. înmatriculare UNAA-843 (f.d.15);

- raportul agentului constator cu privire la înregistrarea și evidența sesizărilor și a altor informații despre infracțiuni din 06.10.2013, prin care se confirmă că Miron Emil a fost supus testării alcooscopice cu Drajer 8510 RO (f.d.16);

- extrasele din registru și extras din graficul de lucru a lucrătorilor medicali în secția reanimare (f.d. 29-31);

- graficul de lucru a medicilor de serviciu SR Ungheni pe luna octombrie 2013 (f.d. 32);

- obligațiunile de funcție a medicului anesteziolog-reanimatolog a IMSP SR Ungheni, pe verso semnătura în drept cu inscripția Popovici V.G. (f.d. 47);

- fișa postului medicului anesteziolog-reanimatolog (f.d. 48-49);

- ordinul Ministerului Sănătății cu privire la recoltarea și analiza probelor biologice pentru stabilirea alcoolemiei, consumului de droguri și de alte substanțe psihotrope, de medicamente cu efecte similar acestora nr.80 din 20.03.2009, (f.d. 52-55);

- procesul-verbal de examinare a documentelor din 24.02.2014, prin care s-a examinat ordinul nr.132 din 01.10.2012 și s-a stabilit că în pct. 1 al ordinului dat este indicată lista persoanelor în număr de 21 ce au dreptul de a efectua examinarea medicală. Popovici Vladimir nu este indicat în lista dată, neavând astfel dreptul de a efectua examenul medical (f.d. 56);

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 03.04.2014, cu planșa fotografică i 63-69);

- extrasul din ordinul nr.60 din 02.08.2011 cu privire la numirea în funcție a lui Popovici Vladimir în funcție de medic anesteziolog-reanimatolog de la 02.08.2011 (f.d.77);

- procesul-verbal de prezentare învinuitului a materialelor de urmărire penală din 08.05.2014 (f.d. 85);

- declarațiile martorului Aparu Galina (f.d. 115-118);

- declarațiile martorului Creciu Lidia (f.d.123-125).

În susținerea celor invocate, Colegiul penal a menționat că, elementul material al excesului de putere sau al depășirii atribuțiilor de serviciu presupune săvârșirea de către o persoană cu funcție de răspundere a unor acțiuni care încalc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor funcționale acordate prin lege. În cadrul soluționării problemei tragerii la răspundere penală a persoanei cu funcție de răspundere, în astfel de cazuri, este necesară delimitarea clară a competenței funcționarului și prin urmare, Popovici Vladimir a comis fapta prejudiciabilă de depășire a atribuțiilor de serviciu or, în atribuțiile ultimului nu se includea efectuarea testării alcooscopice și organizarea prelevării probelor sangvine, aceste atribuții avându-le doar medicii enumerați exhaustiv în ordinul IMSP SR Ungheni nr.132 din 01.10.2012.

Colegiul penal a considerat că, au fost probate urmările prejudiciabile și legătura cauzală, or în urma depășirii atribuțiilor de serviciu și lipsa unei responsabilități de a transmite sîngele către Aparu Galina ca medic de gardă s-a dus la neatragera la răspundere penală a lui Miron Emil pe faptul conducerii

mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică.

Latura subiectivă a infracțiunii presupune vinovăția sub formă de intenție, cea care reiese expres din textul normativ. Făptuitorul își dă seama că acțiunile sale iese din limitele competenței funcționale, că dă dovadă de exces de putere depășindu-și atribuțiile sale de serviciu, iar săvârșind fapta admite survenirea daunelor intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice și dorește acest lucru. Legiuitorul nu condiționează excesul de putere sau de depășire a atribuțiilor de serviciu de un anumit motiv sau scop, ele neavând relevanță pentru existența infracțiunii, dar trebuie avute în vedere la individualizarea pedepsei.

Colegiul penal a considerat argumentele sentinței de achitare ca fiind neîntemeiate, or în învinuirea înaintată au fost indicate toate acțiunile care le-a comis Popovici Vladimir și în ce mod și-a depășit atribuțiile. Totodată, acuzatorul de stat a indicat în actul de învinuire ce acte normative au fost încălcate de către inculpat.

Totodată, instanța de apel a precizat că, în ședința de judecată s-a constatat că la 06.10.2013 au fost câțiva medici de gardă, inclusiv și Popovici Vladimir însă nu toți erau abilitați cu dreptul de a efectua testarea alcoolscoptică și de a supraveghea prelevarea probelor biologice. De fapt, urmărirea penală a fost efectuată în privința lui Popovici Vladimir, iar Iachimovschi Nicolae a fost audiat în calitate martor în cadrul acestei cauze penale care a fost investigată sub prisma depășirii atribuțiilor de serviciu și nu a sustragerii probelor sangvine, din care motiv investigarea contribuției lui Iachimovschi Nicolae la dispariția probelor nu a fost relevantă.

Concluzionând asupra vinovăției inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal și conducându-se de prevederile art.61, 75 Cod penal, Colegiul a considerat că Popovici Vladimir poate fi corectat și reeducat în condițiile aplicării unei pedepse sub formă de amendă cu privarea de dreptul de a exercita activitatea în medicină, ca un mijloc de corectare și reeducare a inculpatului, fiind ajutat să se corecteze și făcut să înțeleagă că trebuie să respecte legile și normele de conviețuire socială, având totodată și îndatoriri față de colectivitate și este supus numai îngrădirilor stabilite de lege în scopul exclusiv al asigurării recunoașterii și respectului drepturilor și libertăților celorlalți și în vederea satisfacerii cerințelor juste ale moralei, ordinii publice și bunăstării generale într-o societate democratică.

5. Împotriva deciziei inculpatul a declarat recurs ordinar, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și menținerea sentinței pe motiv că:

- la adoptarea soluției instanța de apel s-a bazat doar pe ordinul nr. 132 din 01.10.2012, însă nu a luat în considerație că inculpatul nu știa de faptul că a fost exclus din lista medicilor ce aveau dreptul să efectueze testarea alcoolscoptică și

organizarea prelevării probelor sangvine, iar în cadrul ședinței de judecată toți martorii au declarat că nu cunosc despre existența acestui ordin;

- instanța de apel a apreciat unilateral probele acumulate în timpul examinării cauzei, fără a cerceta nemijlocit și sub toate aspectele probele prezentate de părți și astfel, fiind emisă o decizie de condamnare, prin care a fost încălcat dreptul la un proces echitabil prevăzut de art. 6 CEDO.

6. Asupra recursului ordinar declarat procurorul expune opinia pentru respingerea acestuia, deoarece autorul critică modalitatea de apreciere a probelor administrate, or, aceste motive nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală. La fel, instanța de apel corect a admis apelul procurorului, constatând că instanța de fond eronat a aplicat normele de drept.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Din conținutul recursului declarat se constată că, inculpatul nu invocă careva eroare de drept prevăzută la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, însă din textul acestuia rezultă că autorul solicită menținerea sentinței de achitare și critică decizia sub aspectul aprecierii eronate a probelor care denotă nevinovăția în comiterea infracțiunii imputate, ceea ce se încadrează în pct. (8) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Se reține, că *eroarea gravă de fapt* trebuie înțeleasă în sensul atribuit de legislator în art. 6 pct. 11¹⁾ Cod de procedură penală și anume stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor. Eroarea gravă de fapt trebuie să rezulte din situația dosarului, privită ca o stare de fapt.

Pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte, să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Verificînd probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurentului, în sensul că nu este vinovat de comiterea infracțiunii imputate, Colegiul o consideră ca neîntemeiată.

La acest capitol se remarcă că, sub aspectul situației de “*neîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțeleg acele cazuri cînd s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Colegiul penal reține, că instanța de apel judecînd cauza și verificînd probele în ședința de judecată cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungînd la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, casînd sentința instanței de fond.

Elementul material al excesului de putere sau al depășirii atribuțiilor de serviciu presupune săvîrșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care încalc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor funcționale acordate prin lege. În cadrul soluționării problemei tragerii la răspundere penală a persoanei publice cu funcție de răspundere, în astfel de cazuri, este necesară delimitarea clară a competenței funcționarului. Pentru a stabili cu precizie competența (materială, teritorială, personală) a unei persoane publice cu funcție de răspundere trebuie să cunoaștem legile, hotărîrile Guvernului, regulamentele, ordinele și instrucțiunile departamentale și cele de ordine inferioară, în baza cărora persoana își exercită atribuțiile de funcție.

Excesul de putere sau de depășire a atribuțiilor de serviciu a persoanei publice cu funcție de răspundere se prezumă a fi săvîrșit numai în cadrul exercitării atribuțiilor funcționale și prin urmare, instanța de apel just a constatat că, Popovici Vladimir a comis fapta prejudiciabilă de depășire a atribuțiilor de serviciu, or, în atribuțiile ultimului nu se includea efectuarea testării alcoolscopice și organizarea prelevării probelor sangvine, aceste atribuții avîndule doar medicii enumerați exhaustiv în ordinul IMSP SR Ungheni nr.132 din 01.10.2012, or, mai mult ca atît,

în urma depășirii atribuțiilor de serviciu și lipsa unei responsabilități de a transmite sîngele către Aparu Galina ca medic de gardă s-a dus la neatrăgerea la răspundere penală a lui Miron Emil pe faptul conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică.

Tot aici, Colegiul penal respinge afirmația recurentului precum că nu cunoștea despre existența ordinului menționat, deoarece conform pct. 1 a ordinului sunt enumerați medicii responsabili de efectuarea examenului medical a stării de ebrietate, iar potrivit pct. 6, șefa secției resurse umane este responsabilă pentru aducerea la cunoștință a ordinului dat sub semnătură persoanelor vizate și reieșind din faptul că Popovici Vladimir nu este inclus în lista enumerată acest ordin nu i-a fost adus la cunoștință.

De asemenea, Colegiul penal reține că argumentul precum că, *nu au fost întrunite elementele infracțiunii* este neîntemeiat, or instanța de apel în decizie corect a constatat că în acțiunile inculpatului sunt prezente toate elementele constitutive a infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărîrii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunînd un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale

Astfel, instanța de recurs relevă, că argumentele recurentului invocate în recurs, referirilor la nevinovăția inculpatului, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-a formulat și s-a punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului, pe care Colegiul le însușește. Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată desfășurat și minuțios în textul deciziei invocate în pct. **4.1** al prezentei decizii.

În urma celor expuse, Colegiul penal constată că hotărîrea recurată corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, este legală și întemeiată, iar temeiurile invocate nu persistă în cauză și prin urmare, argumentele invocate de inculpat nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate. Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat, pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 aprilie 2016, declarat de Popovici Vladimir în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 26 august 2016.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun